

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 740/06
06.09.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB" čiji je punomoćnik BA, radi utvrđenja postojanja radnog odnosa, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.I 863/2005 od 31. decembra 2005. godine, u sednici održanoj 6. septembra 2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDA SE presuda Okružnog suda u Užicu Gž.I 863/2005 od 31. decembra 2005. godine i presuda Opštinskog suda u Novoj Varoši P. I br. 367/05 od 20. septembra 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novoj Varoši P. I br.367/05 od 20. septembra 2005. godine, stavom prvim izreke, usvojen je tužbeni zahtev tužioca i utvrđeno je da mu nije prestao radni odnos po rešenju br. 123 od 6. februara 2004. godine što je tuženi dužan priznati i tužioca vratiti na posao. Stavom drugim izreke, odlučeno je da tuženi tužiocu na ime troškova parničnog postupka isplati 34.500,00 dinara.

Odlučujući o žalbi tuženog Okružni sud u Užicu je presudom Gž.I 863/2005 od 31. decembra 2005. godine odbio kao neosnovanu žalbu i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv presude Okružnog suda u Užicu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao presudu na osnovu ovlašćenja iz čl. 399. ZPP("Službeni glasnik RS",br.125/04 od 22. novembra 2004. godine, koji je stupio na snagu 23. februara 2005. godine) i našao da je revizija tuženog osnovana.

U pravnosnažno okončanom postupku je utvrđeno da je tužilac bio radnik tuženog i da je tuženi dana 6. februara 2004. godine doneo rešenje zavedeno pod br. 123, kojim je tužiocu prestao radni odnos kod tuženog zbog nepoštovanja radne discipline. Pre donošenja tog rešenja tuženi je poslao upozorenje tužiocu koje je zavedeno 28. novembra 2003. godine, tražeći od njega da dostavi izveštaj o privremenoj sprečenosti za rad za mesece avgust, septembar i oktobar 2003. godine. Tuženi zbog propusta radnika pošte nije tužiocu dostavio ni upozorenje, ni rešenje o prestanku radnog odnosa. Tuženi je na ročištu pred Opštinskim sudom u Novoj Varoši dana 9. decembra 2004. godine u predmetu P.1.br.317/04 istakao činjenicu da je tužiocu prestao radni odnos. Stoga je tužilac narednog dana 10. decembra 2004. godine u Domu zdravlja u ___ uzeo izveštaj o privremenoj sprečenosti za rad za ceo period od 3. novembra 2003. godine pa do 29. novembra 2004. godine.

Po oceni Vrhovnog suda, a na osnovu do sada utvrđenog činjeničnog stanja ne može se ispitati pravilnost primene materijalnog prava.

Zakonom o radu ("Službeni glasnik RS",br.70/2001), odredbom čl. 80. propisano je da je zaposleni dužan da najkasnije u roku od 3 dana od dana nastupanja privremene sprečenosti za rad u smislu propisa o zdravstvenom osiguranju, o tome dostavi poslodavcu potvrdu lekara koja sadrži i vreme očekivane sprečenosti za rad. U slučaju teže bolesti, potvrdu iz stava 1. ovog člana umesto zaposlenog poslodavcu dostavljaju članovi uže porodice ili druga lica sa kojima živi u porodičnom domaćinstvu. Ako zaposleni živi sam, potvrdu iz stava 1. ovog člana dužan je da dostavi u roku od tri dana od dana prestanka razloga zbog kojih nije mogao da dostavi potvrdu. Lekar je dužan da izda potvrdu iz stava 1. ovog člana. Ako poslodavac posumnja u opravdanost razloga za odstupanje za sa rada u smislu stava 1. ovog člana može da podnese zahtev nadležnom zdravstvenom organu radi utvrđivanja zdravstvene sposobnosti zaposlenog u skladu sa zakonom.

Stanovište nižestepeni sudova je da sporno rešenje o prestanku radnog odnosa nije u skladu sa zakonom već je rešenje o prestanku radnog odnosa nezakonito jer je tuženi kao poslodavac postupio suprotno čl. 101. st. 2. Zakona o radu, jer je propustio da tužioca kao zaposlenog pre otkaza ugovora o radu zbog nepoštovanja radne discipline upozori na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu, ne može se prihvatiti kao osnovana.

Nižestepeni sudovi su propustili da utvrde bitne činjenice, vezane za otkazni razlog, i pravilnu primenu čl. 80., čl. 101. st. 2. i čl. 122. st. 2. Zakona o radu.

Nalazeći sa navedenih razloga da zbog pogrešne primene materijalnog prava bitne činjenice za odlučivanje o blagovremenosti tužbe, kao i o tužbenom zahtevu nisu u ovoj parnici na nesumnjiv način utvrđene i razjašnjene, prvostepeni sud će u ponovnom postupku utvrditi sve bitne činjenice koje su vezane za otkazni razlog tuženog, a u

vezi sa prijemom upozorenja i rešenja o prestanku radnog odnosa i urednoj dostavi, i o doznakama u vezi sa bolovanjem u naznačenom periodu i vremenu pribavljanja istih. Potrebno je da se razjasni da li je tužilac znao da mu je prestao radni odnos, kao i kada je za to saznao (da li je odbio prijem pismena). Kada prvostepeni sud utvrdi sve bitne činjenice doneće novu odluku u pogledu osnovanosti tužbenog zahteva.

Sa napred iznetih razloga a na osnovu odredbe čl. 406. st. 1. ZPP-a odlučeno je kao u izreci ovog rešenja.

Predsednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd